

Little sister

(Kennen Sie Herrn Large Mother)

Klucht in drie bedrijven

door

WOLFGANG BRÄUTIGAM

vertaling

An van Kessel

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
(Grimas Theatergrime verkoop)
Tel: 072 - 5 11 24 07
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl
Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **LITTLE SISTER (KENNEN SIE HERRN LARGE MOTHER)** gaan opvoeren, dienen in alle programma-boekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **WOLFGANG BRÄUTIGAM** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

**Copyright: © 2000 Wolfgang Bräutigam
Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv**

**Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl**

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363
1800 AJ Alkmaar
Telefoon 072 - 5112135
Website: www.ibva.nl
Email: info@ibva.nl
ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **10** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.**

PERSONEN:

- Max van Houten - burgemeester, die er veel voor over heeft zijn gemeente te promoten, zelfs tot in het belachelijke toe
- Hilary - zijn daarvan het onvrijwillig slachtoffer wordende wederhelft, maar niet lijdzaam alles slikkend wat manlief op haar brood smeert
- Opa - vader van Hilary, 'n weerbaar baasje, zich z'n zaakjes op z'n eigen manier regelend en zodoende niets tekort komend
- Aad Wieringa - gemeenteraadslid, c.q. nuttig compaan van de burgemeester en met gezonde belangstelling voor vrouwelijk schoon, van welk soort dan ook
- Elsbet - zijn echtgenote en vriendin van Hilary en net als zij, ook het een en ander van haar heer gemaal voor de kiezen krijgend
- Ricardo Jacobi - chemiestudent, die in z'n vrije tijd wat tracht bij te verdienen via optredens als fakir, maar zich plots gebombardeerd ziet tot geest uit 'n fles
- Puk Reewinkel - eveneens studerend, maar dan in de medicijnen; ziet Ricardo wel zitten, alsook de Alfa Romeo, die op de winnaar van Little Sister te wachten staat
- Vincent Zondervan - ongehuwd, koster van beroep en zedenprediker uit overtuiging; maar Allah is groot en Mohamed is zijn profeet
- Mevrouw Boom - ook gemeenteraadslid, maar desalniettemin toch over enige hersens beschikkend; maar ook zij gaat aan de turbulentie van Little Sister ten onder
- Fatima - werkster bij van Houten; niet zijn buitenlandse, maar komen uit Turkije; en ook al veel goed kunnen spreken Nederlands; voor de rest zijn goede ziel

DECOR:

Alliedrie de bedrijven spelen in dezelfde ruimte en de toestand wordt beschreven, gezien vanuit de zaal. In de korte kant links 'n deur naar de keuken en provisiekamer. In de korte kant rechts voren de kamer van opa. Rechts achter open doorgang naar de andere vertrekken in huis en de zolder. In de brede achterwand 'n deur naar buiten, maar dat kan, al naar de plaatselijke mogelijk-heden, net zo goed 'n open doorgang zijn. Links daarvan 'n kast, die ruimte biedt aan twee personen. Rechts van de deur of door-gang, eveneens tegen de achterwand, 'n commode of iets derge-lijks. Op de commode 'n telefoon, aangesloten op 'n stekkerdoos links onder. Links voren op de bühne 'n gewone huiskamertafel met wat stoelen, rechts 'n bank, met

dusdanig hoge poten, dat er iemand onder geschoven kan worden. De overige inrichting van de kamer is, zoals men die bij 'n burgemeestersfamilie mag ver-wachten.

EERSTE BEDRIJF

Hilary: *(reisklaar op via midden, met 'n pakje, dit bekijkend)* Aan de postzegels te zien, kon 't wel iets van onze Fred zijn. *(pakje open scheurend, komt kartonnen doos tevoorschijn, haalt er 'n kaartje uit)* Zie je wel, van m'n broer. *(leest)* "M'n liefste zusje Hilary. Ben op dit moment nog in India. Maar een dezer dagen zet ons schip koers naar Australië. Samen met mijn beste wensen, stuur ik je hierbij ook 'n kleine attentie uit een bazaar in Bangladesch." *(Hilary neemt 'n oude bestofte fles uit de doos, bekijkt haar, leest verder)* De verkoper verzekerde mij, dat in deze fles al ruim duizend jaren een betoverde geest huist. Wie het klaarspeelt hem te bevrijden, mag drie wensen doen, die hij dan zal vervullen. Daar ikzelf meer dan tevreden ben, heb ik meteen aan jou gedacht. Misschien kan de geest je nog van pas komen, als de omgang met je echtgenoot, die omhoog gevallen burgemeester, je teveel wordt. Groetjes aan allen, die ze wel en niet willen hebben, je broer Fred." *(de fles nieuwsgierig bekijkend)* Heb je ooit zo'n onzin gehoord? *(hoofd-schuddend)* 'n Geest met drie wensen! *(leest van de fles)* "Deze fles is betoverd. Door erover te wrijven, bevrijdt men de erin opge-sloten geest en mag men drie wensen doen." *(kaartje bij zich stekend)* Je moet maar op 't idee komen. *(legt fles in doos terug, deksel erop, verfrommelt pak papier tot 'n bol, die op tafel blijft liggen)* Zou me niets verbazen als hij dat zelf op die fles gezet heeft.

Max: *(vanachter bühne rechts roepend)* Hilary, waar ben je nou? Het wordt de hoogste tijd!

Hilary: *(schrikt)* Oei, mijn man! *(verbergt de doos vlug, provisorisch, bijvoorbeeld achter 'n vaas bloemen)* Hoeft dit niet te zien. Als hij iets hoort over die "flierefluiter van 'n zwager" van 'm, gaat ie weer door 't lint.

Max: *(op van rechts achter, met koffer)* Hilary, hier ben je! Je taxi komt er zo aan! Heb je koffer alvast meegebracht. Je zou nog te laat op het station komen!

Hilary: Nou en? Als die van 't ziekenfonds mij 'n maand eerder dan gepland naar dat kuuroord sturen, is dat toch zeker niet mijn schuld! Dat hadden ze me ook wel 'n paar dagen eerder kunnen laten weten en niet pas gisteren.

Max: Hilary, die van het fonds zullen daar wel hun reden voor hebben. En vóór alles: de kuur in die kliniek is erg belangrijk voor je rug. En wat kan 't jou dan schelen wannéér je er naartoe moet. Is toch logisch, dat ze je oproepen, zodra er 'n plaats vrij is.

Hilary: Bovendien wilde ik er met Elsbet samen naartoe en dat gaat nu

dus ook mis. (*achterdochtig*) En nog eens iets anders, meneer van Houten, sinds wanneer ben jij zo bezorgd om mij? Voorheen heb je altijd gezegd, dat ik me niet zo moest aanstellen.

Max: (*schijnheilig, haar strelend*) Maar liefje, dat moet je dan toch verkeerd begrepen hebben. Denk toch eens aan de afgelopen week! Heb ik me dan soms niet doorlopend om je bekommerd, toen je maag zo van streek was en je het bed moest houden? Ik heb me toch voortdurend zorgen om je lopen te maken.

Hilary: (*achterdochtig*) Zorgen heb je je inderdaad gemaakt, maar ik betwijfel of dat om mij was. Jij voert wat in je schild, vriendje, want je bent me veel te attent. Volgens mij wil je met de leden van de gemeenteraad weer eens flink de beest gaan uithangen, in de tijd dat ik van huis ben!

Max: Nee Hilary, willen we niet! Wij hebben slechts één doel voor ogen en dat is: onze gemeente naar buiten uit meer in de belangstelling te brengen, om zodoende het toerisme te stimuleren. Daar is immers iedereen mee gebaat. En dat was ook het thema van onze ingelaste raadsvergadering verleden week.

Hilary: (*laatdunkend*) Ja ja, die geheime bijeenkomst, waarover je me niets wilt vertellen.

Max: (*bezwerend*) Hilary, je kunt van mij, als burgemeester, toch niet verlangen, dat ik over 'n geheime zitting uit de school ga klappen!

Hilary: (*honend*) Net of je zoiets stil kunt houden. En als ik de afgelopen week niet ziek was geweest, de kranten niet gestaakt hadden en onze telefoon niet stuk was geweest, had ik allang geweten wat jullie bekokstoofd hebben.

Max: Kom nou, liefje, dat zijn toch geen dingen waarover jij je zorgen moet maken.

Hilary: Nee, zal wel. En over zorgen maken gesproken: (*om zich heen kijkend*) hoe zal 't er hier in m'n mooie woning gaan uitzien, als ik zo'n lange tijd van huis ben?

Max: En waarom hebben we Fatima dan? Die zal heus wel alles op orde houden hoor.

Hilary: Die is er pas twee weken en heb ik nog lang niet ingewerkt. (*het schiet haar nu te binnen*) Oooh, en komende week is ook nog onze trouwdag!

Max: (*haar hand vasthoudend, vleiend*) Heb ik heus wel aan gedacht hoor. Maar gekocht heb ik nog niets. O nee! Deze keer mag je jezelf iets wensen!

Hilary: (*enthousiast*) Max, meen je dat? Je weet, dat ik al sinds jaren één grote wens heb: 'n nerts!

Max: Krijg je. Maar dan moet je me wel beloven, dat jezelf het kooitje zult schoonhouden.

Hilary: *(duwt 'm van zich af)* Ik had 't wel kunnen verwachten! Je bent gemeen! *(van buiten hoort men geclaxoneer)*

Max: *(grijpt haar jas, die over 'n stoel hangt)* Hoor, daar heb je de taxi al. *(helpt haar in d'r jas, duwt koffer in d'r hand)* Heb je je papieren bij je?

Hilary: Natuurlijk, *(men ziet, dat ze het pakje wil meenemen)* maar ik wil eh...

Max: *(trekt portefeuille)* Ja ja, ik weet wat je wil. *(geeft haar wat biljetten)* Ik denk, dat vijfhonderd wel genoeg zal zijn, nietwaar?

Hilary: En vergeet niet de tuin op orde te houden, het onkruid te wieden en de bloemen water te geven.

Max: *(haar via midden af werkend, ongeduldig)* Ja ja, liefje, *(met haar af)* je kunt op me vertrouwen! *(dichtslaan van 'n portier)* Goeie reis! *(dichtslaan van 'n portier, geluid van wegrijdende auto, Max weer terug)* Gelukkig, dat hebben we gehad. *(naar deur voren rechts kijkend)* En nu maar hopen, dat opa ook op tijd afnokt. M'n brief heeft hij immers gisteren al gehad. *(af via rechts achter)* Zou nu toch eigenlijk ook moeten vertrekken.

Opa: *(op uit rechts voren, met papiertje in de hand naar telefoon)* Ik bel de voorzitter, om 'm aan z'n verstand te brengen, dat 't geen stijl is en dat ik niet kom. *(neemt haak van 't toestel, kijkt op het papiertje, haak aan 't oor)* Eens kijken, nul vijfen... Verrek, de verdomde rotprul doet 't nog steeds niet!

Fatima: *(met hoofdoek om, inmiddels op van links, om iets uit de kast te halen)* Veel goed middag, oudste man.

Opa: *(haak op 't toestel gooiend, kwaad)* Deze middag is helemaal niet goed! Bedonderd is ie!

Fatima: Waarom jij hebben veel slecht humeur, oudste man? Jou gelopen luis over die lever?

Opa: *(humeurig)* Mens, laat me toch met rust! Moet je je ook nog het commentaar van de werkster laten gevallen!

Fatima: *(met volume)* O nee, oudste man! Fatima niks zijn werkster, maar verzorgster van die interieur!

Max: *(inmiddels op van rechts achter)* Hemeltje Fatima, waarom ga je zo tekeer?

Fatima: *(opgewonden)* Oudste man hebben geworpen scheldwoord naar m'n hoofd!

Max: *(streng)* Opa?!

Opa: *(nors)* Die moet zich niet zo opwinden, alleen omdat ik haar 'n

werkster genoemd heb. Wat is ze dan anders?

Fatima: (*opgewonden*) Ik niks werkster! Fatima verzorgster van die interieur, met bewijs op papier, van dat veel goed kunnen.

Max: (*bezwerend*) Ja ja Fatima, zo is 't wel goed! Zie maar, dat je weer aan 't werk komt.

Fatima: (*beledigd*) Grootmoefiti denken zeker, met Turkse vrouw kunnen doen alles! (*af via links*) Fatima altijd zijn die gebeten hond!

Max: En nu jij, opa. Wat scheelt er dan aan?

Opa: Wat eraan scheelt is, dat ik 't niet pik, dat ze ons jaarlijks veteranentreffen zomaar met 'n maand vervroegd hebben en me dat ook nog pas op het allerlaatste moment hebben laten weten!

Max: (*huichelend*) Ik weet 't opa, 't is ook eigenlijk niet zoals 't hoort.

Opa: Zie je wel! En ofschoon m'n koffer kant en klaar staat, ga ik bij nader inzien toch maar liever niet.

Max: (*geschrokken*) Maar opa, wat nou? En gisteren, toen je m'n, eh, ik bedoel, toen je die brief kreeg, was je ondanks alles toch redelijk enthousiast.

Opa: Weet ik. Maar 't is me te binnen geschoten, dat ik overmorgen jarig ben. Dan krijg ik altijd wat van allemaal. Behalve van jou.

Max: Maar opa, vieren we die verjaardag toch later. En luister, dan wil ik daar deze keer ook van mijn kant met 'n cadeau aan bijdragen.

Opa: Jij wil me iets schenken? Ha, dat is mooi meegenomen! Dan wens ik me zo'n Libresse-inlegvel.

Max: (*verrast*) Maar opa, hoe kom je nou op zoiets?

Opa: Maar zeker Max! Die van de TV beweren altijd, dat je daarmee weer naar hartelust kunt joggen, paardrijden, zwemmen en zelfs tennissen! Moet je nagaan!

Max: (*ogen ten hemel*) Och nee opa, ik heb iets heel anders voor je in gedachten. Een echte verrassing. Maar dan moet je wel naar dat veteranentreffen gaan. Ten eerste, omdat je de kameraden niet in de steek kunt laten en ten tweede, omdat je jezelf niet mag beroven van de mooiste weken van 't hele jaar.

Opa: Is ook weer waar. Nee, moet ik toch maar gaan. Ik ben er nu immers ook op voorbereid. (*af in rechts voren*) En 'n geluk nog, dat m'n maag weer in orde is.

Max: (*opgelucht*) Dacht al, dat 't nooit zou lukken! (*naar links, in open deur*) Fatima, kom je even?

Fatima: (*opkomend met natte vaatdoek*) Grootmoefiti? Jij wensen?

Max: (*geïrriteerd*) Fatima, ik ben de burgemeester en geen grootmoefiti, knoop dat nu eens in je oren! En luister. Mijn vrouw is net voor 'n tijdje vertrokken naar d'r kuuroord en opa is ook een aantal weken uithuizig.

Fatima: *(opgetogen)* Jij willen zeggen, ik niks meer hoeft te werken?

Max: Momentje, niet zo vlug. Wat jij nu eerst moet doen, is het volgende.

Je gaat naar de badkamer en zoekt daar alles bij elkaar wat je aan cosmetische spullen en sieraden kunt vinden. Dat doe je ook op de slaapkamer, waar je tevens de kleerkast leeghaalt, zodat niets meer wijst op bewoning. En dan breng je de hele mikmak maar naar de zolder, daar is plaats genoeg. Maar daarna moet je ook nog alle bedden opnieuw overtrekken. Morgenvroeg krijgen we namelijk gasten en dan moeten alle kamers tiptop zijn.

Fatima: Jij daarmee willen zeggen ik niks maken goed schoon? *(zwaait met de vaatdoek, dreigend)* Jij dan komen thuis van koude kermis!

Max: Nee nee, zo bedoelde ik dat toch niet. Maar luister, als je nu doet wat ik je zeg, kun je daarna de komende drie weken vrij hebben, want de keuken en provisiekamer kan ikzelf wel uitruimen.

Fatima: *(opgetogen)* Ha, mijn kinders, die niks hebben geen vader, heel veel blij, als ik zijn zolang thuis. *(gooit vaatdoek in links, gehaast af via rechts achter)* Grootmoefiti kunnen rekenen op Fatima! Ik begint heel veel vlug.

Max: *(naar links)* Doe dat. Zal ik ondertussen...

Opa: *(op dat moment op uit rechts voren, met rieten koffertje, dat met 'n riem bij elkaar wordt gehouden)* Zo Max, dan ben ik weg, want de tijd is krap en 't is 'n heel eind. En dat je 't niet waagt m'n

verjaardagscadeau te vergeten! 'n Echte verrassing zei je? *(grinnikend)* Als 't dan maar iets is in de vorm van 'n vaas en zo rond de duizend weken, hihhi. O ja zeg, en dan m'n kippen. Niet alleen de eieren rapen, maar ze ook goed verzorgen, hoor je?

Max: Maar zeker opa, ik zal m'n best doen niets te vergeten.

Opa: *(koffertje onder de arm)* Nou dan, als ik terugkom, zul je 't wel merken. *(af via midden)* Links, links, links twee drie vier, *(weg ster-vend achter bühne)* links, links, links twee drie vier...

Max: *(opgelucht)* Gelukkig, die ben ik ook kwijt. *(af in links)* En nu de keuken en provisiekamer leegruimen.

Aad: *(op via midden, samen met Boom, die 'n opgerolde plattegrond bij zich heeft, enthousiast)* O ja, mevrouw Boom, nu gaat er schot in de zaak komen, dat zult u zien.

Boom: Zou ook stilaan tijd worden, want het is kort dag.

Aad: We gaan 't heus wel redden hoor. Geen paniek. En ik moet u trouwens nog eens vertellen, het een fantastisch idee van u te vinden. Toen u het voorstel in de gemeenteraad lanceerde, had ik eerst nog m'n twijfels, maar nu weet ik wel beter. Vraag me alleen af, hoe u die Waterreus zover hebt gekregen, het reilen en zeilen van zo'n besloten

woongemeenschap uitgerekend bij ons te komen opnemen.

Boom: Och, ik heb dat tijdens de vergadering niet zo breed uitgemeten, maar in feite was 't makkelijk zat. Ik ken die Waterreus al langer en wist, dat hij het concept voor Little Sister, als tegenhanger van het bekende Big Brother, al enige tijd gereed had liggen. En ook was ik ervan op de hoogte, dat hij z'n contractuele verplichtingen ten opzichte van de opdrachtgever binnen de gestelde termijn moest na komen. Maar wat hem ten enen male ontbrak, was een geschikte locatie.

Aad: (*grinnikend*) En die zou hij ook nu nog niet hebben gevonden, als de burgemeester niet zo spontaan z'n eigen woning beschikbaar had gesteld.

Boom: Gelukkig maar, want uiteindelijk zal onze gemeente door dit alles enorm in de belangstelling komen.

Aad: Maar hoe kan 't nou, dat zich alleen maar mensen uit onze gemeente tot deelname eraan mogen opgeven, terwijl die toch normaal openstaat voor belangstellenden uit het hele land?

Boom: Omdat de versie van Waterreus, in verband met de auteursrechten, duidelijk moet afwijken van Big Brother. Vandaar ook de naam Little Sister, het beperkte en plaatsgebonden deelnemersveld en de ingekrompen looptijd van slechts drie weken.

Aad: (*grinnikend*) Maar goed ook, want nóg langer zou de burge-meester zijn vrouw en hun opa niet uit de buurt hebben kunnen houden.

Boom: Zijn dat dan zulke lastige portretten? Hij had 't toch allemaal eerlijk kunnen opbiechten.

Aad: Weet ik. Maar ten eerste zouden ze dan toch uit hun huis hebben gemoeten en ten tweede zou Hilary er nooit in hebben toegestemd, dat vreemde mensen zich in haar woning, waar ze danig trots op is, zouden komen breed maken. (*inmiddels worden vanachter de bühne allerlei geluiden hoorbaar, zoals timmeren, het afladen van planken en het af en aanrijden van vrachtwagens*)

Boom: Kan ik best inkomen. Zou ikzelf ook niet willen. (*luisterend*) Ha, gelukkig gaat men er nu, zo te horen, vol tegenaan en zal de schutting rondom het hele complex er ook wel zo staan.

Aad: O ja, we hebben 't groot aangepakt. Daar lopen wel zo'n twintig man rond. Maar weet u, mevrouw Boon, dat is nou net wat ik niet zo goed begrijp. Waarom moet dat nou?

Boom: Is toch logisch. (*ontrolt de plattegrond*) Zo'n besloten gemeenschap moet van de buitenwereld afgesloten zijn. Kijk, en dat kan hier, (*geeft 't aan*) zo, zo en zo. En anderzijds worden zodoende tegelijkertijd nieuwsgierige pottenkijkers geweerd.

Aad: Ach zo, nu begrijp ik 't. Ja ja. En eh, hoe zit 't met die Waterreus?

Boom: Heeft z'n zaakjes helemaal voor elkaar.

Aad: Wel, waar maken we ons dan nog zorgen over?

Boom: Ik had overigens nooit durven te dromen, dat zich in één week tijd zoveel inwoners uit onze gemeente zouden aanmelden. En dat slechts na één artikel in de krant en zonder verdere reclame.

Aad: Logisch eigenlijk. Het is immers de gelegenheid bij uitstek om persoonlijk heel bekend te worden. Het bedje van de winnaar is immers voor de rest van zijn of haar leven gespreid.

Boom: (*terzijde in zichzelf*) En dat is precies waarop Waterreus voor mij hoopt.

Aad: En de auto, voor diegene, die het 't langst weet vol te houden, is natuurlijk ook niet mis. Al vraag ik me af, wat onze pastoor met 'n Alfa Romeo zou moeten.

Boom: Hoezo?

Aad: Ik zag bij de stapel inzendingen ook 'n envelop, met als afzender de pastorij.

Boom: Nou ja, meneer Waterreus zal uit alle kandidaten wel 'n geschikte gemengde groep weten samen te stellen.

Aad: (*vertrouwelijk*) Zegt u eens, mevrouw Boom, als u op zo goede voet staat met die Waterreus, hebt u dan ook niet 'n beetje invloed op zijn beslissing? Weet u, ik heb mezelf namelijk ook opgegeven.

Boom: (*verontwaardigd*) Hoe komt u erbij? (*kucht eens*) Niettemin, als collega-raadsleden onder elkaar... Die van de regering doen immers ook niets anders dan zich onder elkaar vanalles toeschuiven.

Vincent: (*plompverloren op via midden, met 'n blad papier*) Waar is de burgemeester?

Aad: Kijk eens aan, onze koster. En wat zou jij dan wel van de burgemeester moeten?

Vincent: (*opgewonden*) Ik heb hier 'n bezwaarschrift van meneer pastoor, met meer dan vijftig handtekeningen van het kerkbestuur en de vrouwenbond. We zijn erop tegen, dat zoiets als dat Little Sister in onze gemeente gehouden wordt!

Boom: (*terzijde tot Aad*) Wat moet dat nou? Vertelde u me net niet, dat er onder de inzendingen ook een is, die van de pastorij komt?

Aad: Klopt. (*ontruikt Vincent de brief*) Hier met dat vod! (*verscheurt brief, geeft hem terug*) Alsjeblieft. Geef maar terug aan de pastoor en zeg 'm, dat hij zich die handtekeningen in z'n eh, aan z'n hoed kan steken!

Vincent: (*naar lucht happend*) Dat is, dat is toch wel 'n toppunt! Maar zo gaat dat niet! Wij zullen deze Augiusstal uitmesten en bevechten met het zwaard van goede zeden en moraal!

Boom: Man, stel u toch niet zo aan! U kunt met uw ouderwetse inzichten toch niet de opgang van 'n vooruitstrevende plaats als de onze tegen houden!

Aad: Omdat jezelf geen vrouw hebt kunnen vinden, gun je anderen ook niets. Met jouw bekrompen instelling had je, in plaats van koster, net zo goed moeder overste in 'n nonnenklooster kunnen worden!

Vincent: *(koel)* Kan ik nu de burgemeester te spreken krijgen of niet?

Aad: Donder op man!

Vincent: Goed. Zal ik meneer pastoor wel eens vertellen, wat jij met z'n brief gedaan hebt! De lomtheid ten top! Kennen jullie overigens het verschil tussen gemeenteraadsleden en 'n waterketel? *(energiek af)* Zo'n ketel kan men ontkalken!

Boom: *(verachtelijk)* Kleinburgerlijke fatsoensrakker! Maar kom zeg, ik ga eerst nog eens even kijken wat ze er buiten van aan 't fabrieken zijn en dan moet ik er ook weer vandoor. En straks treffen we elkaar dan nog, zoals afgesproken, voor een laatste afrondende bespreking met Waterreus. *(af)*

Aad: Zeker, mevrouw Boom, tot straks! *(grinnikend in zichzelf)* Pront wijfje! Van dat boompje zou ik best wel eens wat blaadjes willen afstoffen.

Fatima: *(inmiddels achterstevoren, op haar hurken, dweilend op via rechts achter, heeft dit laatste gehoord, overeind komend met dweil)* Fatima niks blaadjes stoffen af! Fatima hier te doen hebben al veel meer dan genoeg!

Aad: Hallo zeg. Als ik me niet vergis, zult u hier wel de nieuwe hulp zijn, nietwaar?

Fatima: Ik niks "u" zijn, maar Fatima! En ik ook niks zijn hulp, maar verzorgster van die interieur!

Aad: Ach zo. Nou ja, mij best. Maar eh, zijn alle kamers ondertussen zoals ze zijn moeten?

Fatima: *(doet ondertussen met de dweil de tafel, stoelen, kasten enz.)* Fatima kunnen werken veel snel. Alle kamers blinken als spiegel en alle kasten van die kleren leeg. Fatima zich moeten veel haasten om te gaan naar huis, als komen zes kinders van die school!

Aad: Gelukkig. De woning is dus in elk geval schoon. En eh, weet je ook waar de burgemeester is?

Fatima: Grootmoefiti alles geruimd op in keuken en kamer van die provisie. Fatima niks weten waarom. Hij misschien willen eet kant en klaar uit die blik van Super, omdat zijn vrouw krijgen kuren in oord. *(door het bouwrumoer op de achtergrond heen klinkt nu ook het geluid van 'n boor)*

Aad: *(gehaast af via midden)* Jezus, zijn ze al zover? Kan ik maar beter even...

Fatima: *(nog altijd gehaast met dweil doende)* Dit huis hier vandaag zijn als slag van die duiven! Alles komen en gaat... *(ontdekt doos met fles)* En wat nu weer dit zijn? *(deksel van de doos, haalt fles eruit)* Fles hier niks horen thuis! *(leest moeizaam)* Deze - fles - is -

betoverd. - Door - er - over - te - wrijf..wrijven - bevrijdt - men - de - erin - opgesloten - geest - en - mag - men - drie - wensen doen. *(dromend)* Oudste man in Ismir mij altijd veel vertellen over be-toverde geest in fles. Als dat zijn waar, ik wensen man voor die huwelijk met mij en zes apen van die snot.

Max: *(op van links, nog even achter zich kijkend, zodat Fatima de gelegenheid krijgt fles weer op de oude plaats terug te zetten)* Zo, dat hebben we gehad. *(op)*

Fatima: Grootmoefiti, ik klaar met die hele huis. Alleen nog moeten trekken over die bedden van gasten.

Max: Nou ja, Fatima, dat moeten de gasten dan maar zelf doen. Jij gaat nu mooi naar huis en dan wil ik je hier de komende drie weken niet meer zien. *(op dat moment weer even verhoogde bouwactiviteiten op de achtergrond, gehaast af midden)* Lieve hemel, daar gaat 't er nogal aan toe!

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto